

Program.

1. Apotekeren

En gammel Frøken. Ejerinde af en smuk Hund med Navnet Fix, leder Dyrlægen hente, der foreskriver noget Medicin til Hunden.

Hurtig eller Pigen pr. Droske til Apoteket for at hente Medicinen til Fix. Dog har Pigen næppe forladt Apoteket, før Apotekeren til sin store Skræk opdager, at han har givet Pigen Gift i Stedet for den til Hunden bestemte Medicin. Idet han indser, hvilke skrækkelige Følger hans Fejltagelse kan faa, styrter han i største Ophidselse hen ad Gaden efter Drosken, men det er en ung, fyrrig Hest, saa Afstanden bliver stadig større.

Efter at Apotekeren har løbet flere hundrede Alen, bemærker han en Cykle, som henstaar udenfor en Restauration. Uden Tilladelse napper han denne: i sin Skyndsomhed laver han den ene Ulykke efter den anden, og tilsidst samler dette et stort Opløb. Endelig er han ved Huset; hastig træder han ind i Stuen, og den gamle Frøken bliver helt febrilsk, da han begynder paa sin Forklaring, som foraarsager, at den gamle Frøken besvimer. Apotekeren tror nu, at hun har nydt noget af Giften, hvorfor han hurtigt holder noget Mælk i hende, for at Giften skal tabe sin Virkning. Men nu trænger hele Forfølgerskaren ind i Stuen, og naturligvis forværrer dette den afmægtiges Tilstand. Kort og hurtigt beretter den stakkels Apoteker om sin Fejltagelse og synker nu selv livløs om paa Gulvet, medens Giften staar uberørt ved Siden af Fix.

2. Ungdomsblomsten

Æventyret er gammelt og bliver dog altid nyt. — Æventyret om Oldinge, Mænd og Kvinder, der søger snart Livets Brønd, snart, som her, *Ungdomsblomsten*. Over Stok og Sten, over Bjerge og Dale gaar de gamles Jagt efter den vidunderlige Blomst; men Dødens Ildaad besværliggør dem deres Søgen ved at stikke Ild paa alt levende. Endelig lykkes det dog en gammel Kvinde, bistaaet af gode Feer, at finde Ungdomsblomsten i en sovende Ynglings Haand. Ingen kan nu modstaa den straalende, evigunge Pige eller de af hendes Medmennesker, hun i sin Glæde skænker *Ungdomsblomsten*.

3. Ridderen af Randers Bro

Den kullede Greve og Niels Ebbesen

Der er Krig i Landet. „Den sorte Hertug“ raser med sin Bande og skaaner ingen. Væbneren Svend har et Stævnemøde med sin Elskede, Iomfru Ellen, i en gammel Borgport, men deres tete a tete afbrydes

brat af Tateren Ib, der som Svends svorne Ven altid vaager over hans Færd. „Den sorte Hertug“, raaber Ib, og det frygtede Navn gør straks sin Virkning. *De elskende vil flygte, men Ib holder dem tilbage,* det er allerede for sent. I en Fart faar han dem skjult i en Gang, der munder ud i Porten, medens han selv lister bort.

Mørk og skummel, med et ondt Blik i de sorte Øjne, kommer Hertugen ind i Porten, fulgt af to af sine Riddere og sin onde Aand, Pateren Lave Snude. Medens hans Folk drager forbi, slaar Hertugen sig ned for at hvile sig et Øjeblik. Da Munken begynder at undersøge Lokalteterne, finder han straks Ellen. Han trækker hende frem og hen til Hertugen, der straks besegler hendes Skæbne ved at beordre hende bragt til Slottet og indespærret. Svend, der styrter frem for at frelse hende, bliver straks hugget ned. Takket være Ib lider Svend dog ikke den Død, der var tiltænkt ham, thi lidt efter kommer Tateren atter snigende ind, vækker Svend af hans Bedøvelse og hjælper ham bort.

Ellens Fader, den ansete Ridder Nils, samler straks sine Folk og drager ud for at hævne sin Datter. Skønt Svend er svag endnu, følger han dog med.

Ved Aaen, der skiller Landene, standser den lille Flok. Ridder Niels spørger endnu engang sine Folk, om de er villige til at drage med ham. Begeistret drager de Sværdene og sværger ham Troskabsed: kun Svend staar noget til Siden, og paa Niels' direkte Spørgsmaal til ham, svarer han, at han vil blive her. Da ingen kender den hemmelige Tanke, der holder ham tilbage, maa han døje den Tort at blive kaldet en Kujon af sine Fæller.

I Ilmarsch drager Niels med alle sine Folk til Hertugens Slot, trænger ind, vækker Hertugen, og fælder ham efter en kort Kamp. Derefter befries Ellen, og Ridderen drager atter tilbage, forfulgt af og kæmpende med Hertugens Folk.

Da de naar tilbage til Broen, ser de først, hvorfor Svend blev tilbage. I Mellemtiden har han nemlig brudt Broen saaledes, at han kan lade den ene Halvdel styrte ned ved at trække den ene Understøttelse bort. Han raaber til sine Landsmænd, at de skal skynde sig over, og da begge Parter befinder sig midt paa Broen, bryder han den af, saaledes at alle Hertugens Folk styrter i Vandet. Nu faar Svend Oprejsning, Ridder Niels slaar den unge Mand til Ridder, medens hans Folk begejstrede svinger Sværdene over den unge Mands Hoved.

Paa Ridder Niels' Borg fejres Svends og Ellens Bryllup.

4. Energi-Maskinen

Arbejdet gøres let

En højt mærkværdig Maskine, der frembringer en hidtil ukendt Kraft. Enhver Genstand, der bliver besiralet, fyldes med en Kraft, overfor hvilken selve Tyngdeloven maa trække det korte Straa: Hovlene høvler af sig selv, Brædderne sommer sig selv fast. Menneskene skynder sig med en uanet Hurtighed, Kampstenene ruller op ad Bjergene. Opfinderen, den lærde Professor, har Glæde af sit Arbejde.